

DECYZJA RADY (UE) 2022/550**z dnia 17 marca 2022 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas drugiej części czwartego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w odniesieniu do przyjęcia decyzji określającej progi dla odpadów rtęciowych, o których mowa w art. 11 ust. 2 tej konwencji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja z Minamaty w sprawie rtęci (zwana dalej „Konwencją”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2017/939 ⁽¹⁾ i weszła w życie w dniu 16 sierpnia 2017 r.
- (2) Zgodnie z decyzją MC-1/1 w sprawie regulaminu, przyjętą przez Konferencję Stron Konwencji (zwaną dalej „Konferencją Stron”) na jej pierwszym posiedzeniu, Strony powinny dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć porozumienie we wszystkich kwestiach merytorycznych w drodze konsensusu.
- (3) Na swoim trzecim posiedzeniu w dniach 25–29 listopada 2019 r. Konferencja Stron przyjęła decyzję MC-3/5 ustalającą progi dla odpadów składających się z rtęci lub związków rtęci lub je zawierających, o których mowa w art. 11 ust. 2 Konwencji, oraz zobowiązującą grupę ekspertów technicznych, ustanowioną przez Konferencję Stron na jej drugim posiedzeniu w dniach 19–23 listopada 2018 r., do opracowania progów dla odpadów zanieczyszczonych rtęcią lub związkami rtęci (zwanymi dalej „odpadami zanieczyszczonymi rtęcią”), w tym zwałowisk z kopalnictwa z wyjątkiem wydobywania podstawowego rtęci.
- (4) Oczekuje się, że podczas drugiej części czwartego posiedzenia w dniach 21–25 marca 2022 r. Konferencja Stron przyjmie decyzję w sprawie ustalenia progów dla odpadów zanieczyszczonych rtęcią, o których mowa w art. 11 ust. 2 Konwencji (zwaną dalej „proponowaną decyzją”), która w rezultacie określi zakres stosowania art. 11 Konwencji w odniesieniu do tych odpadów. Odpady zanieczyszczone rtęcią objęte zakresem art. 11 ust. 2 Konwencji powinny podlegać zarządzaniu w sposób bezpieczny dla środowiska na mocy art. 11 ust. 3 Konwencji.
- (5) Należy określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron, ponieważ proponowana decyzja, jeśli zostanie zatwierdzona, będzie wywierała skutki prawne, jako że strony Konwencji będą musiały zastosować środki w celu jej wdrożenia na poziomie krajowym, regionalnym lub na obu tych poziomach.
- (6) Unia w znacznym stopniu przyczyniła się do opracowania postanowień Konwencji dotyczących odpadów oraz wniosła wkład w prace ekspertów w okresie między sesjami, rozpoczęte decyzją MC-3/5, co doprowadziło do proponowanej decyzji.
- (7) Dorobek prawny Unii zawiera już wymóg, aby gospodarowanie wszystkimi odpadami rtęciowymi, o których mowa w art. 11 ust. 2 Konwencji, w tym odpadami zanieczyszczonymi rtęcią, było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska, niezależnie od zawartości rtęci w tych odpadach.
- (8) Unia powinna poprzeć przyjęcie przez Konferencję Stron decyzji jedynie jeśli będzie ona zgodna z dorobkiem prawnym Unii,

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/939 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci (Dz.U. L 142 z 2.6.2017, s. 4).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii podczas drugiej części czwartego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji, polega na poparciu przyjęcia decyzji w sprawie progów dla odpadów zanieczyszczonych rtęcią zgodnej z dorobkiem prawnym Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2022 r.

*W imieniu Rady
Przewodnicząca
B. POMPILI*
